

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 191/2017-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. augusta 2017 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika o sťažnosti [REDAKČNÝ KOTIČKA], [REDAKČNÝ KOTIČKA], zastúpeného advokátkou JUDr. Tijanou Čečezovou, advokátska kancelária, Drieňová 17, Bratislava, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 123/2008 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKČNÝ KOTIČKA] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 123/2008 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Skalica p r i k a z u j e , a b y v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 123/2008 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKČNÝ KOTIČKA] p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré j e Okresný súd Skalica p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Skalica j e p o v i n n ý uhradiť [REDAKČNÝ KOTIČKA] trovy konania v sume 312,34 € (slovom tristodvanásť eur a tridsaťštyri centov) na účet advokátky

JUDr. Tijany Čécezovej, advokátska kancelária, Drieňová 17, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 191/2017-13 z 21. marca 2017 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Skalica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 123/2008 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Následne ústavný súd 26. apríla 2017 vyzval okresný súd na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti a oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

Vyjadrenie okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 26. mája 2017, jeho súčasťou bola aj chronológia úkonov okresného súdu i účastníkov v napadnutom konaní, z ktorej vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

„Prvý úkon v danej veci urobila sudkyňa dňa 10. 01. 2008, kedy spis predložila VSÚ na naštudovanie, či predmetný návrh spĺňa náležitosti riadne návrhu a prípadne na jeho doplnenie.

Dňa 04. 02. 2008 bola zaslaná žiadosť Okresnému súdu Senica o zapožičanie ich spisu 5C 163/2001. Žiadaný spis bol OS Skalica doručený dňa 29. 04. 2008.

Dňa 05. 06. 2008 sudkyňa vo veci rozhodla uznesením, ktorým podanie navrhovateľa, označené ako obnova konania odmietla.

Dňa 30. 06. 2008 podal navrhovateľ voči uzneseniu zo dňa 05. 06. 2008 odvolanie.

Dňa 21. 07. 2008 bol spis predložený Krajskému súdu v Trnave na rozhodnutie o odvolaní navrhovateľa. Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 31. 10. 2008 napadnuté

uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Spis bol súdu doručený dňa 04. 12. 2008.

Dňa 29. 11. 2010 sudkyňa spis predložila VSÚ na určenie termínu výsluchu navrhovateľa z dôvodu spresnenia predmetu konania, nakoľko návrh bol nezrozumiteľný, navrhovateľ neuviedol vo svojich podaniach petit návrhu.

VSÚ vytyčila termín výsluchu navrhovateľa na deň 14. 01. 2011. Dňa 14. 01. 2011 spísala VSÚ úradný záznam, z ktorého je zrejmé, že sa dostavil na súd navrhovateľ a doložil do spisu lekársku správu a námietku zaujatosti proti sudkyňi [REDAKOVANÉ]. Dňa 14. 01. 2011 bol VSÚ zrealizovaný výsluch navrhovateľa, ktorý uviedol, že svojom pôvodným návrhom sa nemieni domáhať obnovy konania, domáha sa náhrady škody na zdraví a uviedol, že sa domáha zaplatenia sumy 12.895,49 € s prísl. a náhrady trov konania.

Dňa 20. 01. 2011 sudkyňa vo veci vytyčila pojednávanie na deň 01. 03. 2011. Na pojednávanie sa nedostavil odporca ([REDAKOVANÉ]), ktorý nemal vykázané doručenie predvolania. Pojednávanie bolo z tohto dôvodu odročené na deň 31. 03. 2011 s tým, že odporca bude volaný prostr. OO PZ, nakoľko si zásielky súdu nepreberá.

Dňa 02. 03. 2011 sudkyňa do spisu urobila úradný záznam, v ktorom uviedla, že na námietku zaujatosti vznesenú navrhovateľom vo svojom podaní zo dňa 01. 03. 2011 nebude prihliadať, nakoľko sa týka okolností ustanovených v § 14 ods. 3 O. s. p.

Dňa 31. 03. 2011 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie a to aj v neprítomnosti odporcu, ktorý si predvolanie od OO PZ Skalica odmietol bezdôvodne prevziať. Bol vypočutý navrhovateľ a oboznámený pripojený spis Okresného súdu Senica 5C 163/01. Pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, aby navrhovateľ doručil súdu v lehote 10 dní rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku. Navrhovateľ rozhodnutia o priznanej invalidite doložil súdu dňa 01. 04. 2011.

Dňa 30. 06. 2011 sudkyňa žiadala Krajský súd Trnava o oznámenie, či ich rozhodnutie č. k. 24 Sd/106/2010, ktorým bolo rozhodnuté o invalidnom dôchodku navrhovateľa nadobudlo právoplatnosť. Odpoveď z Krajského súdu v Trnave prišla súdu dňa 12. 07. 2011 s tým, že ich rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť.

Opätovná žiadosť bola KS v Trnave zaslaná dňa 24. 10. 2011. Odpoveď z KS v Trnave prišla súdu dňa 04. 11. 2011 s tým, že rozsudok KS v Trnave - spor o invalidný

dôchodok bol uznesením NS SR zo dňa 30. 06. 2011 zrušený a vec bola vrátená KS v Trnave na ďalšie konanie.

Dňa 07. 11. 2011 sudkyňa vyzvala navrhovateľa, aby súdu zaslal posudok o bolestnom a sťažení spol. uplatnenia potvrdený posudzujúcim lekárom, pretože do spisu doložil len posudok všeobecného lekára, ktorý je na dané konanie nepostačujúci. Navrhovateľ posudok nedoložil.

Dňa 08. 12. 2011 sudkyňa vyzvala Sociálnu poisťovňu - ústredie BA, aby súdu oznámili, či bolo opätovne rozhodnuté v ich veci. po tom, ako KS v Trnave rozsudkom zo dňa 11. 10. 2011 zrušil ich rozhodnutie zo dňa 10.06.2010. Urgencia zasielaná dňa 10. 01. 2012. Správa zo Sociálnej poisťovne BA prišla súdu dňa 03. 02. 2012.

Dňa 22. 03. 2012 sudkyňa vyzvala Sociálnu poisťovňu pobočka Senica o zaslanie rozhodnutia posudkového lekára, ktorým bol navrhovateľ uznaný za invalidného. Dňa 10. 04. 2012 Soc. poisťovňa SE zaslala súdu lekársky posudok zo dňa 05. 12. 2011, ktorým bol navrhovateľ uznaný za invalidného.

Dňa 04. 05. 2012 žiadala sudkyňa KS v Trnave o podanie správy či bolo rozhodnuté v ich veci 43 Sd/3/2012 a o zaslanie rozhodnutia.

Správa z KS v Trnave bola súdu doručená dňa 25. 05. 2012 s tým, že v ich veci bolo rozhodnuté dňa 22.05.2012, rozsudok ešte nie je napísaný.

Dňa 11. 01. 2013 sudkyňa žiadala KS v Trnave o oznámenie či je ich rozhodnutie 43 Sd/3/2012 právoplatné a jeho zaslanie. Odpoveď z KS v Trnave doručená súdu 22. 01. 2013 s tým, že ich vec nie je právoplatne skončená, spis bol zaslaný na NS SR.

Dňa 03. 06. 2013 sudkyňa opätovne žiadala KS v Trnave o oznámenie stavu konania vo veci 43 Sd/3/2012. Odpoveď z KS TT prišla súdu dňa 19. 06. 2013 s tým, že spis doposiaľ nebol vrátený z NS SR.

Dňa 18. 09. 2013 sudkyňa opätovne žiadala KS TT o podanie správy o stave veci. Dňa 01. 10. 2013 KS v Trnave zaslal súdu právoplatné rozhodnutie v ich veci 43 Sd/3/2012 a rozsudok NS SR zo dňa 13. 08. 2013.

Dňa 08. 01. 2014 urobila sudkyňa v spise úpravu, keď zisťovala stav konania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2Ps 2/2011 (konanie o spôsobilosti navrhovateľa na právne úkony). V kancelárii tunaj. súdu bolo zistené, že spis 2 Ps 2/2011 sa nachádza u znalkyne.

Dňa 05. 08. 2014 sudkyňa vo veci vytyčila pojednávanie na deň 09. 10. 2014. Pre vrátené závary v doručení predvolania účastníkom konania sudkyňa dňa 03. 09. 2014 vytyčila pojednávanie na deň 21. 10. 2014 a predvolala účastníkov cestou OO PZ Skalica.

Dňa 21. 10. 2014 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu, že sa navrhovateľ nachádza v Psychiatrickej liečebni v Pezinku od 11. 07. 2014 (zistené z oznámenia OO PZ Skalica). Následne žiadané správy od Psych. nem. Pezinok dokedy sa predpokladá ústavná liečba navrhovateľa. Odpoveď prišla súdu dňa 27. 11. 2014 s tým, že hospitalizácia navrhovateľa stále trvá.

Dňa 09. 01. 2015 sudkyňa spis predložila VSÚ na prípravu rozhodnutia o prerušení konania do právoplatného skončenia konania vo veci sp. zn. 2Ps/2/2011 (konanie o spôsobilosti na právne úkony navrhovateľa). Uznesenie o prerušení konania vydané dňa 23. 01. 2015. Dňa 06. 10. 2015 bolo vo veci 2Ps/2/2011 rozhodnuté, navrhovateľ bol obmedzený v spôsobilosti na právne úkony v rozsahu rozhodovania o liečbe svojho psych. ochorenia a konania pred súdmi a ostatnými štátnymi orgánmi. KS v Trnave v časti obmedzenia spôsobilosti na právne úkony navrhovateľa rozsudok OS Skalica potvrdil, v časti ustanovenia opatrovníka vec zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Rozsudok č. k. 2 Ps/2/2011 v časti obmedzenia navrhovateľa na právne úkony nadobudol právoplatnosť dňa 18. 03. 2016.

Dňa 20. 04. 2016 sudkyňa zisťovala či bol v konaní 2Ps/2/2011 navrhovateľovi ustanovený opatrovník na zastupovanie v konaní pred súdmi. Úradným záznamom tajomníčky súdnej kancelárie mala preukázané, že navrhovateľovi nebol ustanovený opatrovník.

Dňa 15. 08. 2016 sudkyňa opätovne zisťovala v kancelárii tunajšieho súdu či bol ustanovený opatrovník. Súdna tajomníčka spísala záznam, že spis 2Ps/2/2011 sa nachádza na NS SR z dôvodu podaného dovolania.

Dňa 15. 08. 2016 sudkyňa dala spis predložiť VSÚ na ďalší postup podľa § 68 C. s. p. ustanovenie procesného opatrovníka pre navrhovateľa na zastupovanie v danom konaní, nakoľko nemá zákonného zástupcu na zastupovanie v konaní.

Dňa 09. 09. 2016 bolo do spisu doložené plnomocenstvo od JUDr. Tijany Čécezovej, advokátky na zastupovanie navrhovateľa v danom konaní.

Dňa 19. 09. 2016 VSÚ vyzvala právnu zástupkyňu navrhovateľa na oznámenie osoby, ktorú môže súd ustanoviť za procesného opatrovníka navrhovateľovi. Vyjadrenie prišlo súdu dňa 19. 10. 2016. navrhla ustanoviť [REDAKOVANÉ].

Dňa 21. 11. 2016 VSÚ vyzvala [REDAKOVANÉ], aby súdu oznámila, či súhlasí s ustanovením za procesného opatrovníka navrhovateľovi. Odpoveď od [REDAKOVANÉ] prišla súdu dňa 01. 12. 2016. súhlasila so svojim ustanovením za procesného opatrovníka.

Dňa 16. 12. 2016 VSÚ vydala uznesenie, ktorým ustanovila [REDAKOVANÉ] za procesnú opatrovníčku [REDAKOVANÉ] v konaní sp. zn. 2C/123/2008 až do jeho právoplatného skončenia.

Dňa 03. 01. 2017 bola súdu doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] voči uzneseniu zo dňa 16. 12. 2016. ktorým ju súd ustanovil za procesnú opatrovníčku. Zároveň vzniesla námietku zaujatosti sudkyne.

Dňa 18. 01. 2017 sudkyňa spísala úradný záznam, kde uviedla, že na vznesenú námietku zaujatosti súd neprihliada s poukazom na ust. §§ 52 ods. 2 a 53 ods. 3 C. s. p.

Dňa 20. 01. 2017 sudkyňa vydala uznesenie, ktorým sťažnosť [REDAKOVANÉ] proti uzneseniu OS Skalica zo dňa 16. 12. 2016 zamietla. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 15. 03. 2017.

Dňa 11. 05. 2017 sa v danej veci uskutočnilo pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalovaný, súd vychádzal z fikcie doručenia predvolania žalovanému, nakoľko si zásielky súdu na adrese trvalého bydliska nepreberá. Právna zástupkyňa žalobcu žiadala, aby súd o nároku žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Súd v súlade s ustanovením § 274 C. s. p. rozhodol spor rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 C. s. p.“

Tieto skutočnosti týkajúce sa priebehu napadnutého konania zo súdneho spisu, ktorý mu bol zapožičaný 16. júna 2017, zistil aj ústavný súd.

Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení vyjadrila súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Právna zástupkyňa sťažovateľa v stanovisku doručenom ústavnému súdu 7. júla 2017 vyjadrila súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z čl. 17 zákona č. 160/2015 Zb. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ktorý súdom prikazuje, aby postupovali v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, ďalej z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť sporu, v ktorom je sťažovateľ v procesnej pozícii žalobcu „o náhradu škody za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia“, ústavný súd konštatuje, že obdobné konania možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva, hoci pripúšťa, že dĺžka konania bola čiastočne závislá od rozsahu dokazovania potrebného pre ustálenie rozsahu návrhom uplatneného nároku.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ významne prispel k doterajšej dĺžke napadnutého konania tým, že laicky a nejednoznačne koncipoval svoje podania v napadnutom konaní a až za pomoci vyššej súdnej úradníčky bol 14. januára 2011 ustálený konečný petit návrhu. Sťažovateľ predĺžil konanie aj svojou pasivitou pri predkladaní podkladov potrebných pre rozhodnutie (lekársky posudok, rozhodnutie o priznaní

invalidite), čo prispelo k celkovej dĺžke napadnutého konania. Obdobne možno konštatovať, že v dôsledku zdravotného stavu sťažovateľa (hospitalizácia) bolo napadnuté konanie prerušené od 23. januára 2015 do 18. marca 2016, čo predstavovalo prekážku ďalšieho postupu okresného súdu v napadnutom konaní. Všetky uvedené skutočnosti ústavný súd zbral do úvahy pri určení primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré týmto nálezom priznal.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, bol postup samotného okresného súdu.

Ústavný súd po preskúmaní postupu okresného súdu v napadnutom konaní konštatuje, že napriek príspeviu sťažovateľa k celkovej dĺžke napadnutého konania, ktoré do značnej miery ovplyvňovalo postup okresného súdu, je napadnuté konanie poznačené zbytočnými priet'ahmi. Ústavný súd identifikoval zbytočný priet'ah v trvaní vyše dvoch rokov, a to od 4. decembra 2008, t. j. od vrátenia spisu Krajským súdom v Trnave (ďalej len „krajský súd“) spolu s jeho zrušujúcim uznesením z 31. októbra 2008, do ďalšieho relevantného úkonu vo veci – výsluchu sťažovateľa konaného 14. januára 2011.

Ústavný súd, vychádzajúc z prehľadu uskutočnených úkonov okresného súdu, konštatuje, že okrem už uvedeného obdobia nečinnosti okresný súd konal priebežne, zisťoval, či konanie vedené pred krajským súdom pod sp. zn. 43 Sd 3/2012 je právoplatne ukončené, ktorého výsledok bol potrebný pre určenie rozsahu uplatneného nároku, a ďalej po právoplatnom obmedzení spôsobilosti sťažovateľa na právne úkony sám pre účely napadnutého konania ustanovil sťažovateľovi procesnú opatrovníčku, keďže v tejto časti nebola vec vedená pred krajským súdom pod sp. zn. 43 Sd 3/2012 právoplatne rozhodnutá. Následne okresný súd rozhodol vec sťažovateľa na pojednávaní konanom 11. mája 2017 rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

Vychádzajúc z faktu, že napadnuté konanie nie je ani po viac ako 9 rokoch na okresnom súde právoplatne skončené (v čase rozhodovania o tejto sťažnosti, pozn.), zisteného priet'ahu v trvaní približne dvoch rokov, ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom,

a tým aj k porušeniu označeného základného práva sťažovateľa, preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu označeného práva sťažovateľa, prikázal okresnému súdu, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 2 C 123/2008 konal bez zbytočných prietáhov, pretože označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti sťažovateľa právoplatne skončená, a nie je možné vylúčiť, že odvolací súd v dôsledku využitia odvolania zruší označený rozsudok okresného súdu v napadnutom konaní a vec mu vráti späť na ďalšie konanie (bod 2 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ v sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadost'učinenie v sume 25 000 €, ktoré odôvodnil nečinnosťou súdu, ktorú považoval za nezákonnú, znemožňujúcu a odd'alujúcu spravodlivé rozhodnutie vo veci, teda stavom právnej neistoty.

Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, zistené prieťahy, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde, správanie sťažovateľa, skutočnosť, že okresný súd už vo veci samej rozhodol rozsudkom, dôvody, na základe ktorých sťažovateľ žiada priznať finančné zadosťučinenie, a všetky okolnosti daného prípadu ústavný súd, majúc na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pocitovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval priznanie sumy 1 500 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právna zástupkyňa si uplatnila náhradu trov právneho zastúpenia v sume 312,34 €.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokátky a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2016 v sume 884 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2017 (príprava a prevzatie veci, písomné vyhotovenie sťažnosti) po 147,33 €. Ďalej má právna zástupkyňa sťažovateľa aj nárok na náhradu režijného paušálu 8,84 € za jeden úkon podľa vyhlášky. Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd priznal sťažovateľovi, predstavuje ním uplatnenú sumu 312,34 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 255 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. augusta 2017